

Zaterdag

De grafsteen

Bijbellezing: Marcus 15:42-47

Niet iedereen had ingestemd met het besluit van de Joodse raad om rabbi Jezus uit de weg te ruimen. Een zekere Josef uit de Joodse stad Arimatea is één van hen. Hij is een goed en rechtvaardig mens, die vol verwachting uitziet naar de komst van het koninkrijk van God. Een geheime leerling van rabbi Jezus, zo vertelt het evangelie naar de beschrijving van Johannes ons. (Johannes 19:38)

Josef is overtuigd van de onschuld van rabbi Jezus. Hij geeft blijk van liefde voor Jezus. Hij raapt al zijn moed bij elkaar om bij prefect Pilatus te onderhandelen over het vrijgeven van het lichaam van rabbi Jezus.

De Romeinen waren namelijk gewoon om de lichamen van kruiselingen lange tijd te laten hangen. Als een afschrikwekkend middel voor het gewone volk.

Maar de Joodse wet eist dat een ter dood gebrachte misdadiger nog dezelfde dag wordt begraven. Josef gehoorzaamt daaraan, maar wil ook voor Jezus doen wat hij uit respect voor Hem nog kan doen. Bovendien zegt diezelfde Joodse wet dat een misdadiger niet begraven mag worden in een graf met anderen. Josef bezit blijkbaar een nieuw en ongebruikt graf net buiten de muren van Jeruzalem. Uitgehouwen in de rots. Dat graf stelt hij graag ter beschikking voor een eervolle begrafenis van rabbi Jezus.

Josef stelt zich hiermee wel heel kwetsbaar op. Hij treedt uit de anonimiteit en laat met zijn gang naar het Pretorium, het paleis van Pilatus, duidelijk blijken dat hij een volgeling van Jezus is. Daarmee verliest hij zijn goede naam, zowel bij zijn Joodse volksgenoten als bij de Romeinen. Josef loopt het risico – door partij te kiezen voor een gekruisigde en oproerkraaijer en vermeende troonpretendent – zijn bezit en zelfs zijn eigen leven te verliezen.

Maar Josef is niet de eerste de beste. Hij is één van de tien aanzienlijkste en rijkste inwoners van Jeruzalem. Zijn gezag en aanzien moeten er voor zorgen dat de rust in de stad bewaard

blijft en dat de bevolking op tijd haar belasting betaalt aan de Romeinse overheid. Bovendien maakt Josef deel uit van de Joodse raad. Hij is één van de 24 oudsten van het Sanhedrin. Te allen tijde en onder alle omstandigheden heeft Josef uit Arimatea daarom toegang tot de Romeinse prefect. En zo kan Josef doen wat niemand anders kon doen: Pilatus vragen om het lichaam van rabbi Jezus.

En Pilatus? Het bevreedt hem dat Jezus al dood zou zijn. Maar als de dienstdoende centurio dit feit bevestigt geeft hij het lichaam van Jezus vrij voor een begrafenis.

Ongetwijfeld zal Josef hulp hebben gekregen van anderen – volgens de evangelist Johannes was onder anderen Nikodemus er bij. Er is haast geboden, want de sabbat voor Pasen zal bij zonsondergang aanbreken. Op sabbat wordt er immers gerust en niet gewerkt!

Met respect en eerbied haalt Josef eigenhandig Jezus' lichaam van het kruis, wikkelt het in een nieuw stuk linnen en legt het in het nog niet eerder gebruikte rotsgraf. Met een grote ronde steen sluiten ze het graf van Jezus af.

Maria uit Magdala en Maria de moeder van Joses kijken toe. De avond daalt. Het wordt stil in de graftuin.

Een grafsteen als struikelsteen. Dé grafsteen van Jezus. Is het nu over en uit met Hem, met zijn koninkrijk? De geestelijke leiders van het volk van Israël zijn er niet gerust op. Ze melden zich de volgende dag al vroeg bij Pilatus en vragen hem om het graf tenminste tot de derde dag te laten bewaken door een peloton soldaten. Jezus had immers gezegd: "*Na drie dagen zal ik uit de dood opstaan.*" Wat kan Pilatus anders doen dan de geestelijke leiders ook hierin hun zin te geven. Hij stelt hen een aantal van zijn soldaten ter beschikking. En voor de zekerheid wordt de steen van Jezus' graf ook nog eens met Joodse hogepriesterlijke zegels verzegeld.

De grafsteen als struikelsteen. Ook voor ons is de grafsteen van Jezus een struikelsteen geworden. Een herinnering aan de weg die Jezus ook voor ons is gegaan. Hij heeft geleden en is voor ons gestorven, opdat wij zullen leven. Eeuwig leven. Morgen zal het Pasen zijn, de dag van de opstanding uit het graf. De grafsteen, de bewakers, de zegels kunnen Hem niet vasthouden!